

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976

ביום 14.2.06 הוגשה נגד ד"ר לריאנוב קונסטנטין (להלן הנקבל) קובלנה על ידי המשנה למנכ"ל משרד הבריאות. לפי האמור בקובלנה נהג הנקבל בדרך שאינה הולמת רופא מורשה (סעיף 41 (1) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976 (להלן הפקודה).

הנקבל היה רופא בשרות קבע בצה"ל, והוא הורשע בבי"ד צבאי על פי הודאתו בשימוש בסם מסוכן, בנסיון לשימוש בסם מסוכן, בהחזקת סם מסוכן, בהוצאת רכוש מרשות הצבא ובהתנהגות שאינה הולמת.

מסכת התנהגות זו, היא ששימשה בסיס לאישום המשמעתי שהוגש נגד הנקבל.

שר הבריאות מינה, במצוות סעיף 44 לפקודה ועדה, שבפניה יוכל הנקבל להשמיע את טענותיו, והיא תהיה זו שתרכז את החומר כולו ותעביר לשר הבריאות את המלצותיה.

ביום 7.3.07 ניתנה ע"י הועדה החלטת ביניים ממנה מתבררת עוצמת מעורבותו של הנקבל בשימוש בסם מצד אחד, והיגררותו לביצוע מעשים פלילים בנסיונותיו להשיג סם מצד שני. בין השאר הוא הסתבך בזיוף, ברישום מסמכים פיקטיביים, ובהוצאה שלא כדין של מיכשור ותכשירים מהצבא.

עוד נתברר שבהליך הצבאי נקבע שהנקבל מכור לסמים וכי יש בכך כדי לפגוע בצלילות דעתו ולהגביל את יכולתו לפעול כרופא.

הנקבל טען בפני הועדה שהוא נמצא בטיפול שיקומי במרכז לטיפול בנפגעי סמים, וכי זה האחרון הודיע למשרד הבריאות שהבדיקות העלו שהוא איננו משתמש עוד בסמים, וכי הוא "השתלב בעבודה כרופא בבית החולים רמב"ם ומשקיע מאמצים רבים לשקם עצמו".

בעקבות כך החליטה ועדה רפואית בסוף 2006 "לאפשר (לנקבל) לעבוד ללא מגבלות", ואולם תוך כדי המשך מעקב אחריו, ואני מבין שכך אמנם התנהלו הדברים בראשיתם.

במהלך עבודתו הנקבל קיבל המלצות, ועל בסיס כל אלו הוא ביקש מועדת המשמעת שלא להמליץ על התליית רשיונו.

החלטת הועדה חיתה שלא להחליט אותה שעת דבר. היא החליטה לעבד את מתן החלטתה לשנה כדי לבחון את מצבו של הנקבל בתום פרק זמן זה.

הנסיח לא עלה יפה, לאחר סימנים ראשוניים מעוררים, חלח נסיגה, הנקבל ניתק קשר עם בא כוחו, לא שעה לשיבות הועדה ולא התייצב אליהם. הוא גם הפסיק לקיים קשר עם גופי המעקב והתמיכה. סופו של דבר נאלץ מנכ"ל משרד הבריאות לתת את רשיון הנקבל החל מיום 29.12.08 "ועד להחלטתו בפני ועדה רפואית". התלית רשיון זה היתה התלית מינהלית מכה סמכות המנכ"ל לפי סעיף 33 לפקודה.

הועדה חיתה ערה לכל המסכת הזאת, כולל דבר התלית המינהלית של רשיון הנקבל, ואולם היא סברה שככל שהדבר נוגע לה, אין מלכות נוגעת ברשותה, והיא את שלה חייבת לעשות ללא קשר לתלית הרשיון המינהלית. הטעם לכך, לדעת הועדה, הוא ש"החייבט החרגתי של המלצות הועדה שלו.... מצדיק המלצה עצמאית של הועדה כי רשיונו של הנקבל.... יבוטל לצמיתות". המלצת הועדה לשר הבריאות היא לבטל לצמיתות את רשיון הנקבל.

דו"ח הועדה הועבר אלי, זאת נוכח תאוצתו של סמכויות חשר בכל חנוגה לענישה המשמעותית אלי.

בנסיבות כמותאור בדו"ח הועדה ובהחלטת זו, המלצת הועדה מקובלת עלי, ואני מורה על ביטול מדי של רשיון הנקבל.

היה ובעתיד ישוכנע תרשויות מעניקות הרשיון, שאין עוד סיכון בפעולות רפואיות שיעשה הנקבל, הן תוכלנה כמובן לשקול הענקת רשיון לנקבל, כלכל מבקש רשיון.

13.12.09 ניתן היום

נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים